SKŒĐI, n. pl. a piece of skin cut square for making a pair of shoes (var þá skorin yxnis-húðin til skæða).

SKŒĐ-LEIKR, m. scathefulness.

SKŒĐR, a. scatheful, noxious (skœðar tungur); skœðir vargar, wild beasts.

SKŒKJA, f. harlot, = púta.

SKŒKJU-SONR, m. whore-son.

SKŒRA, f., see 'skæra'.

SKŒTING, f. *scoff*, *taunt* (svara e-m skœtingu *or* af skœtingu).

SKÖFNUNGR (-S, -AR), m. the shin, shinbone (skeinast á sköfnungunum).

sköfnungs-øx, f. a kind of axe.

sköfu-leikk, m. a kind of game.

SKÖKULL (pl. SKÖKLAR), m. car-pole.

SKÖLL, f. loud, scornful laughter, mockery (gøra mikla s. at e-m).

sköllóttr, a. bald, bald-headed.

SKÖMM (gen. SKAMMAR, pl. SKAMMIR), f. shame; lifa við s., to live in shame; er þat s. at sitja hjá, it is a shame to sit idly by; færa s. at e-m, gøra e-m s., to bring dishonour on one; bíða skömm, to suffer disgrace; veiða at s., to be put to shame.

SKÖP, n. pl. (1) what is fated, one's fate, doom (eigi má við sköpunum sporna); ef at sköpum ferr, if it goes according to the natural course of things; (2) curse (þá er konunga-börn urðu fyrir stjúpmæðra sköpum); (3) with the article, sköpin, the genitals.

SKÖR (gen. SKARAR, pl. SKARAR), f. (1) rim, edge; allt út at skörinni, to the rim of the ice; fig., skríða til skarar, to slide to the very edge, come to a crisis (skal nú til skarar skríða með okkr Knúti bróður mínum); tjaldskör, edge of a tent; spretta skörum, to lift the edges of the tent; (2) the joints in a ship's planking (skipit hafði bilat at skörunum, þá er fram var sett);

(3) step (þeir skyldu sitja í hásæti skör hærra en jarlar, en skör lægra en sjálfr hann); (4) hair; s. nam at dýja, he tossed his locks; s. var fyrir enni, the hair was cut across the forehead; rautt mun sjá í skörina, there will be bloody locks; (5) = skari (better 'skor').

SKÖRÐÓTTR, a. notched, serrated.

SKÖRUG-LYNDI, n. noble character; -LYNDR, a. noble, frank-minded; -SAMR, a. stately (-söm hýbýli).

SKÖRU-LEIKR, m. = skörungskapr; -LIGA, adv. notably, bravely, manfully (hefna e-s -liga); -LIGR, a. (1) bold, manly, imposing in appearance (manna -ligastr at sjá); (2) magnificent, fine (-lig veizla, rœða); með -ligum flutningi, with manly pleading.

SKÖRUNG-LYNDR, a. = sköruglyndr.

SKÖRUNGR, m. (1) foreman, leader (nema hann gerðist s. fyrir þessu máli); (2) a prominent or outstanding person, a notable man or woman (var Þorkell vitr maðr ok s. mikill).

SKÖRUNG-SKAPR, m. nobleness, manliness (með miklum ríkdóm ok -skap).

SLAFAST (AD), v. refl. to slacken.

slag, n. (1) blow, stroke (s. undir kinnnina); eigast slög við, to come to blows; (2) fig. blow, defeat; veita, gefa em s., to defeat; (3) skirmish, opp. to a pitched battle (jarl átti tvær fólk-orrustur, en mörg slög ok manndráp); (4) nick of time (í þessu slagi koma þeir af sér akkerinu).

SLAGA (AĐ), v. to tack, cruise.

SLAG-Á, f. a ewe to be slaughtered; -ÁLAR, f. pl. saddle-straps; -BRANDR, m. (1) bolt, bar; (2) war-engine.

SLAGNA (AĐ), v. to flow over, be spilt (féll ofan ketillinn ok slagnaði á sveininn ór